

POSTANOWIENIE

Dnia 3 czerwca 2024 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Adam Redzik

w sprawie z powództwa W. S.
przeciwko Zakładowi Emerytalno-Rentowemu Ministerstwa Spraw Wewnętrznych
i Administracji w Warszawie
o wysokość emerytury i renty inwalidzkiej
na skutek skargi kasacyjnej ubezpieczonego od wyroku Sądu Apelacyjnego
w Szczecinie z 30 grudnia 2022 r. sygn. akt III AUa 108/22,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw Publicznych
3 czerwca 2024 r.,
w przedmiocie wniosków z 9 kwietnia 2024 r. o uchylenie postanowień Sądu
Najwyższego z 3 i 17 stycznia 2024 r. wydanych w sprawie I USK 196/23 oraz
o wyłączenie od rozpoznania sprawy I USK 196/23 SSN Leszka Bieleckiego,

**stwierdza swoją niewłaściwość i wnioski przekazuje do
rozpoznania Sądowi Najwyższemu - Izbie Pracy i Ubezpieczeń
Społecznych.**

UZASADNIENIE

Wnioskiem z 9 lutego 2024 r. W. S. wniósł na podstawie art. 359 § 1 k.p.c. o
uchylenie postanowień Sądu Najwyższego z 3 i 17 stycznia 2024 r. wydanych w
sprawie I USK 196/23 oraz na podstawie art. 49 § 1 k.p.c. i art. 48 § 1 k.p.c. o
wyłączenie od rozpoznania sprawy I USK 196/23 SSN Leszka Bieleckiego.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

W wyroku Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej z 5 czerwca 2023 r. w sprawie C-204/21R zakwestionowano, przewidzianą w art. 26 §§ 2, 4-6 oraz art. 82 §§ 2-5 ustawy o Sądzie Najwyższym, wyłączną właściwość Sądu Najwyższego – Izby Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw Publicznych w sprawach z wniosków lub oświadczeń dotyczących wyłączenia sędziego albo o oznaczenie sądu, przed którym ma się toczyć postępowanie, obejmujących zarzut braku niezależności sądu lub braku niezawisłości sędziego, jako niezgodną z prawem Unii Europejskiej. Mając na uwadze, że każdy sąd krajowy, w tym Sąd Najwyższy, jako organ państwa członkowskiego Unii Europejskiej, ma obowiązek (art. 4 ust. 3 TUE) stosować podlegające bezpośredniemu stosowaniu prawo Unii i zapewnić ochronę uprawnień wynikających z tego prawa dla jednostek, przyjąć należy, że rozpoznawanie wniosków i oświadczeń dotyczących wyłączenia sędziego albo o oznaczenie sądu, przed którym ma się toczyć postępowanie, w tym również obejmujących zarzut braku niezależności sądu lub braku niezawisłości sędziego, powinno się odbywać na zasadach ogólnych, według właściwości wynikającej z przepisów proceduralnych.

Mając na uwadze wyrok TSUE z 5 czerwca 2023 r. oraz wskazaną we wniosku podstawę prawną, należało uznać, że Sąd Najwyższy – Izba Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw Publicznych nie jest właściwy do rozpoznania wniosku pełnomocnika ubezpieczonego o wyłączenie od rozpoznania sprawy I USK 196/23 SSN Leszka Bieleckiego, który to wniosek podlega rozpoznaniu na podstawie przepisów ogólnych.

W powyższych okolicznościach, Sąd Najwyższy na podstawie art. 398²¹ k.p.c. w zw. z art. 391 k.p.c. w zw. z art. 200 § 1⁴ k.p.c. stwierdził swoją niewłaściwość i przekazał wnioski Sądowi Najwyższemu – Izbie Pracy i Ubezpieczeń Społecznych zgodnie z właściwością.

[SOP]

[ms]

